



מ"ת 26687/04/21 - מדינת ישראל נגד סאמי פרהוד

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 26687-04-21 מדינת ישראל נ' פרהוד (עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 325628/2021

בפני כבוד השופט דוניא נסאר
המבקשת
נגד
המשיב
החלטה
בפני בקשת המשיב לעיין מחדש בתנאי חלופת המעצר בהם שוהה.

רקע

ביום 13.4.21 הוגשו נגד המשיב כתב אישום שייחס לו עבירות של איומים, החזקת סכין ופגיעה בנסיבות מחמירות לצד בקשה למעצר עד תום ההליכים.

עוד באותו יום, ובהסכמת הצדדים שוחרר המשיב למעצר בית מלא בביתו ברמה בפיקוח צמוד, תוך מתן הפקדה וערבויות. בין הצדדים הוסכם גם כי יותקן אזוק אלקטרוני במקום חלופת המעצר. בהמשך התברר כי אזוק אלקטרוני כאמור אינו ישים, וביום 18.5.21 ולאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, הותר בית המשפט את תנאי חלופת המעצר ללא אזוק על כנם, תוך שהורה על הוספת הפקדה ע"ס 3,000 ₪.

בהמשך הוגשה בקשה לעיין חוזר אשר נדונה בפניי ביום 26.10.21, ובהסכמת הצדדים הוריתי על שינוי תנאי חלופת המעצר בהם שוהה המשיב, כך שאישרתי לו לצאת לעבוד בימים א' עד ה' בין השעות 08:30 עד 18:30.

בין לבין, ביום 27.12.21 הודיעו הצדדים על הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום, המשיב הודה והורשע והטיעונים לעונש נדחו עד לקבלת תסקיר שירות המבחן.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, בתאריך 7.4.20 בסמוך לשעה 18:20 הגיע המשיב לסופר המושבה במטולה ופגש את המתלונן שעבד במקום, ברחבה החיצונית. בין השניים החל דין ודברים, ובהמהרה החלו השניים לדחוף זה את זה. בשלב זה נכנס המתלונן לסופר והמשיב הלך בעקבותיו, אך מיד חזר לרכבו שחנה בסמוך. המשיב נכנס לתוך הסופר, שם המשיך להתווכח עם המתלונן ושוב החלו ביניהם דחיפות הדדיות, במהלכן דקר המשיב את המתלונן בבטנו השמאלית



התחתונה באמצעות חפץ חד שהחזיק בידו אשר טיבו אינו ידוע, וכתוצאה מכך נגרם למתלונן חתך בגודל של 0.5 ס"מ.

באותן נסיבות המשיכו השניים לצעוק אחד על השני, תוך שהמשיב איים על המתלונן ואמר לו שיפגע בו, ובהמשך לכך נכנס המשיב לרכבו, נסע אחורנית ותצפת אל עבר הסופר עד שיצא המתלונן החוצה, אז נסע לעברו עם הרכב ועצר לידו תוך שהוא יושב ברכב, פתח את חלון הנוסע הקדמי וקרא אל עבר המתלונן ואיים תוך שהוא מניף באצבעו "חכה חכה אני אתפוס אותך" ואף דרש ממנו לעלות לרכב, אך המתלונן חזר חזרה לסופר עד שהגיע אמבולנס והעניק לו טיפול רפואי, והבהיל אותו לבית החולים זיו, שם נתפר החתך.

בשל כך, לאחר הודאתו הורשע המשיב בעבירות של איומים ופציעה כשהעבריין מזוין.

הטיעונים לעונש נדחו ליום 2.6.22, לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן.

ביום 3.1.22 הוגשה הבקשה שבפניי, בה נטען כי בשים לב לפרק הזמן הארוך במיוחד בו נתון המשיב בתנאים מגבילים, דומה כי בשלה העת להסירם. נטען, כי אין כל תכלית ממשית להותרת התנאים על כנם, מה גם שהתנאים המגבילים החלים על המשיב יוצרים הכבדה שלא לצורך, גם על מפקחיו, שנאלצים במשך תקופה ארוכה במיוחד לפקח עליו.

בתגובתה הכתובה התנגדה המדינה לבקשה, תוך שטענה כי עמדת המאשימה היא לעונש מאסר בפועל, וחלוף הזמן מאז שינוי התנאים ועד היום אינו מצדיק את ביטולם כיום.

דיון בבקשה היה קבוע לאתמול, ובשל עומס דיונים באולמי ביקשו ב"כ הצדדים כי ההחלטה תינתן בהסתמך על הבקשה והתגובה.

היום הגישה המדינה לעיוני טיעון משלים בו צוין כי לאחר הודאת המשיב חזקת החפות אינה עומדת לו, ולמעשה הוא הורשע בביצוע עבירות חמורות המלמדות על המסוכנות הנשקפת ממנו, אשר נלמדת גם מעברו הפלילי, שכן המדובר במי שלחובתו 4 הרשעות קודמות בעבירות נשק, עבירות אלימות, עבירות כלפי שוטרים, אשר בגין חלקן הוא ריצה עונשי מאסר ממושכים שלא היה בהם כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות.

דין והכרעה

סעיף 52 לחוק המעצרים מונה גם את העילה של חלוף הזמן כעילה לעיון חוזר. בהתאם להלכה הפסוקה שעילת חלוף הזמן צריכה להיבחן תוך שקילת טיב המעשים ונסיבות העושה.



כך נקבע בבש"פ 3449/14 מור נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 21/05/14) שם נקבע כי:

"משך הזמן בו מצוי המבקש במעצר בית מצדיק עיון חוזר בהחלטת המעצר [השוו: בש"פ 2254/08 ברקו נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (19.3.2008)]. בחינת נתון זה על רקע העבירות בהן הורשע המבקש, נסיבותיו האישיות והמועד בו צפוי להסתיים מעצר הבית מגלה כי ראוי להיעתר לבקשה".

עוד ברור כי ככל ומתמשך ההליך הולך ופוחת משקל אינטרס ההגנה על הציבור מפני המסוכנות הנשקפת מהמשיב. לעניין זה יפים הדברים שנקבעו בבש"פ 1193/13 ג'ראד נ' מדינת ישראל (20.2.2013):

"כידוע, ככל שמתמשך ההליך ומתארך מעצרו של נאשם, הולך ופוחת משקל אינטרס ההגנה על הציבור מפני המסוכנות הנשקפת מהנאשם, ובה-בעת גובר בהדרגה משקלה של זכות הנאשם לחירות".

בחינת הכללים האמורים מלמדת כי יש מקום לקבל את הבקשה.

ראשית, המשיב שווה בתנאים מגבילים משך כ-10 חודשים, בהם לא נרשמו לחובתו הפרות מכל סוג.

שנית, שינוי התנאים האחרון בעניינו של המשיב היה לפני כ-4 חודשים, ומאז הוכיחו המשיב והמשמורנים כי הם ראויים לאמון בית המשפט, וכי המשיב מודע לחומרת מעשיו ולחשיבות השמירה על התנאים שנקבעו על ידי בעניינו.

שלישית, כתב האישום בעניינו של המשיב תוקן בצורה משמעותית, גם בעובדותיו. לאחר התיקון המשיב הודה וביקש כי יתקבל בעניינו תסקיר לעונש, ויש בכך כדי ללמד על הפנמת הפסול במעשיו ולקיחת אחריות עליהם, דבר שמלמד גם הוא על הפחתה מסוימת במסוכנות הנשקפת ממנו.

רביעית, משהודה המשיב והורשע אינה עוד קיימת העילה בשל החשש לשיבוש הליכים והשפעה על עדים.

חמישית, הטיעונים לעונש קבועים לעוד כ-4 חודשים, ויש במשך הזמן שעבר יחד עם משך הזמן שיעבור עד לשמיעת הטיעונים לעונש כדי זמן ניכר מצדיק עיון מחדש בתנאי חלופת המעצר בהם שווה המשיב.

שישית, גם אם יבוטל מעצר הבית הלילי בו שווה המשיב, תנאי הרחקתו מהמתלונן ימשיכו לעמוד בעינם, ויש בכך כדי להבטיח את איון המסוכנות הנשקפת מן המשיב כלפי המתלונן.

שביעית, אמנם, המדינה הודיעה כי בטיעוניה לעונש תגביל עצמה ל-13 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, אך יש לזכור כי לעולם מעצר אינו בא על חשבון העונש, ודאי וודאי לא מעצר בית חלקי.



שמינית, לא מצאתי בעברו הפלילי של המשיב כדי למנוע את ההקלה המבוקשת. אותו עבר נטען לא מנע את שליחת המשיב בהסכמת המדינה מיד עם הגשת הבקשה למעצר עד תום ההליכים למעצר באיזוק, ובהמשך גם לא מנע את שינוי התנאים והפיכת המעצר בית המלא למעצר בית חלקי, ובעניין זה מקובלת עליי טענת הסנגור כי לא ברורה תכלית מעצר הבית הלילי בנסיבות הקיימות.

בשים לב לכל האמור, אני מורה על ביטול מעצר הבית הלילי בו שוהה המשיב.

מובהר למשיב כי יתר התנאים הנוגעים לאיסור יצירת קשר עם המתלונן או עם מי מהמעורבים בפרשה ימשיך לעמוד בעינו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

מורה על עיכוב ביצוע החלטתי עד מחר, ה-15.2.22 שעה 12:00, ככל והמבקשת תרצה להגיש ערר.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

**ניתנה היום, י"ג אדר א' תשפ"ב, 14 פברואר 2022,
בהעדר הצדדים.**